

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 35PP/37/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2125011537
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 07. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Branislav Krivošík
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2025:2125011537.1

Uznesenie

Okresný súd Trnava samosudcom JUDr. Branislavom Krivošíkom v trestnej veci odsúdeného A. B., o návrhu odsúdeného na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, na verejnom zasadnutí konanom dňa 18.07.2025, takto

rozhodol:

Podľa § 415 ods. 1 Trestného poriadku s poukazom na § 66 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, § 66 ods. 2, Trestného zákona sa návrh odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX v Bratislave, na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava IV, sp. zn. OT/130/2022, zo dňa 02.01.2023, v spojení s uznesením Mestského súdu Bratislava I, sp. zn. B4 OT/130/2022, zo dňa 21.03.2024, zamieta.

odôvodnenie:

Dňa 11.06.2025 bol tunajšiemu súdu doručený návrh odsúdeného na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. Odsúdený v návrhu uvádza, že spĺňa zákonné podmienky pre podmiennečné prepustenie. Vykonal už polovicu trestu odňatia slobody, plní program zaobchádzania, počas výkonu trestu je zamestnaný. Získal aj pracovnú pochvalu a plní všetky pokyny nadriadených.

Na verejnom zasadnutí boli oboznámené listinné dôkazy a to hodnotenie ÚVTOS, skrátený výpis klienta, aktuálny odpis RT, trestný rozkaz Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 02.01.2023 sp.zn. OT/130/2020 a uznesenie Mestského súdu Bratislava I zo dňa 21.03.2024 sp.zn. BA4-OT/130/2020.

Zo skráteného výpisu klienta ako aj z oboznámených rozhodnutí vyplýva, že odsúdený bol trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 02.01.2023 sp.zn. OT/130/2022, právoplatným dňa 02.01.2023 uznaný vinným zo spáchania prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 20 mesiacov s podmiennečným odkladom s probačným dohľadom na skúšobnú dobu v trvaní 3 roky. Odsúdenému bolo uložené primerané obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov. Tiež mu bol uložený trest prepadnutia veci, Nakoľko odsúdený nevedol v skúšobnej dobe riadny život a nedodržiaval uložené obmedzenia Okresný súd Bratislava I uznesením zo dňa 21.03.2024 sp.zn. BA4-OT/130/2022, právoplatným dňa 27.03.2024 rozhodol, že odsúdený sa v skúšobnej dobe neosvedčil a trest odňatia slobody uložený mu trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 02.01.2023 sp.zn. OT/130/2022, právoplatným dňa 02.01.2023 v trvaní 20 mesiacov vykoná so zaradením na výkon trestu do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Z hodnotenia riaditeľa ÚVTOS Leopoldov zo dňa 26.06.2025 vyplýva, že odsúdený bol dňa 27.08.2024 premiestnený do ÚVTOS Leopoldov z ÚVV a ÚVTOS Bratislava. Správanie a vystupovanie odsúdeného počas výkonu trestu je na požadovanej úrovni. Ústavný poriadok a časový rozvrh dňa dodržiava, pokyny a príkazy personálu plní. Zásady osobnej a kolektívnej hygieny má osvojené, v osobných veciach si udržiava poriadok na primeranej úrovni. V kolektíve odsúdených konflikty nevyvoláva. Odsúdený bol jedenkrát disciplinárne odmenený, dňa 02.04.2025 pochvalou za vzorné plnenie si

pracovných povinností. Disciplinárne potrestaný nebol. V rámci vnútornej diferenciacie je umiestnený do diferenciačnej skupiny „B“. Postoj k páchanej trestnej činnosti má kritický. Pracovne zaradený je na pracovisku zameranom na kovovýrobu. Pracovný čas riadne a efektívne využíva, jeho pracovná morálka je nadriadenými hodnotená kladne. Zásady bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci dodržiava. Zúčastňuje sa tiež na čistiacich a upratovacích prácach v rámci oddielu. Voľný čas snaží tráviť zmysluplne. Sociálny kontakt udržiava s matkou a súrodencami formou korešpondencie, telefonovania a návštev. V rámci programu zaobchádzania je vedený k poukázaniu negatívneho vplyvu alkoholu a drog na jeho osobnosť, dodržiavaniu ustrojenosti a hygieny a odstráneniu subjektívnych príčin páchania trestnej činnosti. Stanovené ciele programu zaobchádzania sa u odsúdeného aktuálne plnia. Resocializačná prognóza je u odsúdeného podľa nástroja hodnotenia rizika recidívy trestnej činnosti CRA menej priaznivá. Riziko recidívy trestnej činnosti je stredné. V závere hodnotenia riaditeľ ÚVTOS uvádza, že odporúča odsúdeného podmiennečne prepustiť a v prípade podmiennečného prepustenia odporúča uloženie probačný dohľad.

Z odpisu registra trestov vyplýva, že odsúdený má v registri trestov 10 záznamov.

Prokurátor na verejnom zasadnutí uviedol, že poukazujúc na vykonané dokazovanie je toho názoru, že odsúdený jednoznačne nespĺňa druhú materiálu podmienku pre podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, vo vzťahu ku ktorej dáva do pozornosti odpis RT odsúdeného, z ktorého vyplýva, že odsúdený pácha od roku 2016 kontinuálne trestnú činnosť, pričom mu boli ukladané podmiennečné tresty, následne i nepodmiennečné tresty, pričom aj po vykonaní trestu sa opätovne dopustil trestnej činnosti, teda tieto tresty nemali na neho zrejme preventívny a prevýchovný vplyv, čoho dôsledkom je aj fakt, že odsúdený nie je vo výkone trestu prvý krát. Má pochybnosti aj o splnení prvej materiálnej podmienky, keď správanie odsúdeného uvádzané v hodnotení riaditeľa ÚVTOS možno posudzovať len ako prispôsobenia sa podmienkam výkonu trestu. Z uvedených dôvodov preto navrhuje žiadosť odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu zamietnuť.

Odsúdený na verejnom zasadnutí uviedol, že všetko, čo spáchal, oľutoval, tresty si odpykal. Po poslednom treste sa zaradil, už nič nepáchal, porušil podmienku viac – menej alkoholom, ten už nechce ani vidieť. Po prepustení z výkonu trestu by chcel pracovať, pomáhať mame, bratovi a nepáchať trestnú činnosť.

Podľa § 415 ods. 2 Trestného poriadku, o podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody osoby odsúdenéj za zločin po výkone jeho polovice súd rozhoduje len na návrh riaditeľa ústavu na výkon väzby alebo riaditeľa ústavu na výkon trestu odňatia slobody, v ktorom sa trest vykonáva.

Podľa § 66 ods. 1 Trestného zákona, súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojim správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a

a) ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody,

b) ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody,

c) ak ide o osobu odsúdenú za zločin, ktorá nebola pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody po výkone polovice uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody; súd zároveň nariadi kontrolu technickými prostriedkami.

Podľa § 66 ods. 2 Trestného zákona, pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení súd prihliadne aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Z dikcie citovaných ustanovení vyplýva, že súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť z výkonu trestu odňatia slobody za súčasného splnenia 3 podmienok: (i) vykonanie zákonom stanovenej doby uloženého trestu; (ii) odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojim správaním preukazuje polepšenie; (iii) od odsúdeného možno očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Zmysel podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby za dobré správanie, prípadne za dobrú prácu vo výkone trestu, bol páchatel' automaticky prepustený po odpykaní stanovenej doby na slobodu, bez zreteľa na to, aká je prognóza jeho ďalšieho správania. Podmienené prepustenie je totiž na mieste len v tom prípade, ak vzhľadom ku všetkým okolnostiam, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnený predpoklad, že odsúdený povedie aj na slobode riadny život. Podmienené prepustenie má mať na odsúdeného výchovný vplyv a to nielen ten, že iba v skúšobnej dobe po podmienenom prepustení bude odsúdený viesť riadny život, ale predovšetkým ten, že odsúdenému je daná šanca na riadny život s tým, že sa už trestnej činnosti viac nedopustí, nakoľko rozhodnutím o podmienenom prepustení súd prezumuje, že výkon trestu odňatia slobody splnil vo vzťahu k osobe odsúdeného svoj účel. Pritom platí, že ak súd nezistí „polepšenie sa“ odsúdeného, nemôže ani dospieť k záveru, že by odsúdený po podmienenom prepustení viedol riadny život.

Rozhodnutie o podmienenom prepustení je fakultatívnej povahy, čo znamená, že naň neexistuje právny nárok, ktorého by sa mohol odsúdený domáhať ihneď, ak sa po určitéj zákonom stanovenej dobe správal vo výkone trestu slušne a vzorne si plnil uložené povinnosti (Uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 6Urtos/1/2019).

Súd v zmysle § 2 ods. 12 Trestného poriadku vyhodnotil dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, a dospel k nasledovným záverom.

Prvá zákonná (formálna) podmienka splnená je. Návrh bol podaný v zmysle § 66 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, odsúdený vykonal potrebnú časť trestu odňatia slobody. Ku dňu rozhodovania súdu o žiadosti odsúdeného je táto podmienka splnená.

Druhá zákonná podmienka a to tá, že odsúdený vo výkone trestu plnením svojich pracovných i mimopracovných úloh vrátane dodržiavania všetkých právnych noriem vzťahujúcich sa na výkon trestu preukázal polepšenie, podľa názoru súdu nie je splnená.

K posudzovaniu materiálnej podmienky súd úvodom pripomína, že nie každý aspekt správania, či splnená alebo nespĺnená povinnosť odsúdeného znamená jeho polepšenie či nepolepšenie a môže byť relevantná pri posudzovaní splnenia tejto podmienky. Polepšeniu môže napríklad nasvedčovať, ak sa odsúdený zúčastňuje programov určených na predchádzanie trestnej činnosti, rozpozna a reflektuje okolnosti, ktoré v minulosti prispeli k tomu, že páchal trestnú činnosť, pracuje, napriek tomu, že pred nástupom trestu bol dlhodobo nezamestnaný, zlepšuje svoje znalosti a schopnosti s cieľom uplatniť sa v spoločnosti, získava náhľad na svoju trestnú minulosť a úprimne ľutuje svoje konanie. Vo všeobecnosti ale nie je vhodné vychádzať iba z počtu získaných disciplinárnych odmien a uložených disciplinárnych trestov, pretože taký počet bez uvedenia, za čo boli uložené, nemá výpovednú hodnotu z hľadiska polepšenia a nápravy a navyše nie je možné opomenúť ani meniacu sa prax jednotlivých väzňov pri udeľovaní disciplinárnych odmien a trestov. Primárne je preto potrebné hodnotiť, za čo boli odsúdenému uložené disciplinárne odmeny a tresty a nie koľko mu ich bolo uložených. Za prejav polepšenia či nepolepšenia odsúdeného nie je možné bez bližšieho odôvodnenia považovať jednoduché skutočnosti nenaviazané na zmenu vnútorného postoja odsúdeného, ako napríklad upratovacie práce či naopak neporiadok na cele. Platí však, že každý odsúdený by spravidla mal získať aspoň nejakú disciplinárnu odmenu. Ak sa tak nestalo, alebo pokiaľ má odsúdený nezahladený disciplinárny trest, môže to svedčiť o tom, že k polepšeniu nemuselo prísť. Avšak aj v prípade, že odsúdený disciplinárnu odmenu nezískal, je potrebné skúmať argumenty a iné skutočnosti, ktoré môžu svedčiť o skutočnom polepšení odsúdeného bez ohľadu na neexistenciu disciplinárnych odmien, či naopak existenciu nezahladených disciplinárnych trestov.

Pri posudzovaní splnenia podmienky polepšenia je ďalej potrebné reflektovať celý priebeh výkonu trestu a vývoj odsúdeného v tomto priebehu. Nie je preto možné mechanicky hodnotiť celý výkon trestu bez zohľadnenia behu času a zváženia vývoja odsúdeného, najmä ak vykonáva trest v dlhšej výmere.. Na polepšenie nie je možné usudzovať len podľa vyššieho počtu disciplinárnych odmien, keďže automaticky z neho nevyplýva, že sa odsúdený skutočne polepšil. Súdy sú povinné sa zaoberať otázkou, či pozitívne správanie sa odsúdeného počas výkonu trestu odňatia slobody svedčí o skutočnej zmene životného postoja odsúdeného, aké je jeho bližšie správanie sa vo výkone trestu a za čo sú mu disciplinárne odmeny udeľované.

Práve polepseniu môže nasvedčovať tá skutočnosť, že odsúdený sa zúčastňuje programov určených na predchádzanie trestnej činnosti, rozpozná a reflektuje okolnosti, ktoré v minulosti prispeli k tomu, že páchal trestnú činnosť, zlepšuje svoje znalosti a schopnosti s cieľom uplatniť sa v spoločnosti, získava náhľad na svoju trestnú minulosť a úprimne ľutuje svoje konanie.

V tomto prípade možno konštatovať, že odsúdený nijako svojou aktivitou nevybočuje z radu, síce režimovo prispôsobených, avšak priemerných väzňov. Nestačí, pokiaľ sa odsúdený správa v súlade s pravidlami stanovenými pre výkon trestu odňatia slobody. Polepšenie je totiž vývojový proces vnútornej premeny páchatelovej osobnosti, ktorý sa navonok prejavuje v jeho správaní. Dobré správanie odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody však samé o sebe automaticky neznamena, že sa odsúdený polepšil, pretože môže byť aj len prejavom vonkajšej adaptácie odsúdeného na prostredie väznice, nie o náznak skutočných zmien osobnosti odsúdeného.

Z hodnotenia riaditeľa ústavu vyplýva, že jeho správanie je síce na požadovanej úrovni, ale za celý doterajší pobyt vo výkone trestu získal len jednu disciplinárnu odmenu. Pritom platí aj to, že odsúdený by mal získať počas výkonu trestu aspoň jednu disciplinárnu odmenu a v prípade dlhšieho výkonu trestu aspoň jednu disciplinárnu odmenu ročne. Z uvedeného vyplýva, že odsúdený nevyvíja dostatočne aktívnu snahu z jeho strany po akýchkoľvek dostupných aktivitách vo výkone trestu, ktoré by nasvedčovali jeho polepseniu sa. Disciplinárnu odmenu je možné získať nielen za plnenie pracovných povinností, ale napríklad aj za plnenie programu zaobchádzania, ktorý odsúdený plní len čiastočne. Odsúdený tak prevažne len dodržiava podmienky výkonu trestu, čo je ale jeho elementárna povinnosť. Je možné preto konštatovať, že jeho správanie je prispôbením sa režimu v ústave a nevybočuje z rámca správania ostatných odsúdených vo výkone trestu. Odsúdený si síce plní svoje povinnosti počas výkonu trestu odňatia slobody, automaticky z neho nevyplýva, že sa odsúdený aj skutočne polepšil.

Okrem toho je potrebné poukázať aj na tú skutočnosť, že počas výkonu trestu neobsahoval žiadny rekvalifikačný kurz alebo inú formu vzdelávania, čo by mu umožnilo širšie uplatnenie na trhu práce, keďže pred nástupom do výkonu trestu nepracoval, pričom v minulosti sa dopúšťal opakovane majetkovej trestnej činnosti. Rovnako neabsolvoval žiadne vzdelávania v oblasti zlepšenia sociálnych zručností. Z jeho správania vo výkone trestu tak nevyplýva žiadne zvýšené úsilie sa po polepsení sa. Preto, ak aj deklaruje či už v rámci programu zaobchádzania alebo v rámci verejného zasadnutia, že trestnú činnosť ľutuje, súd toto verbálne konštatovanie nepovažuje za dostatočné na to, aby mohol usúdiť, či deklarovaný postoj je skutočne kritický, teda ide o jeho vnútorné presvedčenie, alebo len ide len o formálny postoj, bez toho aby obžalovaný skutočne vnútorne prijal rozhodnutie v budúcnosti sa vyhýbať spáchaniu akejkoľvek trestnej činnosti.

Odsúdený doposiaľ nepreukázal žiadnu zvýšenú snahu po náprave, teda počas výkonu trestu neurobil nič, čím by súd presvedčil, že sa polepšil a prebehla u neho vnútorná zmena v jeho hodnotovej orientácii.

Na základe záverov plynúcich z hodnotenia odsúdeného ústavom na výkon trestu odňatia slobody, je možné konštatovať, že táto zákonná materiálna podmienka nie je u odsúdeného splnená.

Tretia zákonná (druhá materiálna) podmienka, t. j. dôvodné očakávanie vedenia riadneho života odsúdeného po jeho prepustení na slobodu, podľa názoru súdu splnená nie je.

Súd pri skúmaní splnenia tejto podmienky objasňuje, skúma, komplexnejšie posudzuje všetky okolnosti súvisiace s osobou odsúdeného, jeho osobné charakterové vlastnosti, celkový postoj k spoločenským normám, prostrediu, v ktorom žil, celý jeho doterajší život, povahu, charakter trestnej činnosti, pre ktorú je vo výkone trestu s jediným cieľom, či všetky tieto skutočnosti umožňujú prijať prognózu, že v prípade prepustenia na slobodu povedie riadny život, t.j. život v súlade s právnymi, morálnymi a etickými normami spoločnosti.

V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, že na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu neexistuje právny nárok, ktorého by sa mohol odsúdený domáhať ihneď, ako sa po určitú zákonom stanovenú dobu správal vo výkone trestu slušne a vzorne si plnil uložené povinnosti. V zmysle odborných názorov „zmysel podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby za dobré správanie, prípadne za dobrú prácu vo výkone trestu, bol páchatel automaticky prepustený po odpykaní

stanovenej doby na slobodu, bez zreteľa na to, aká je prognóza jeho ďalšieho správania. Podmienečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody je totiž na mieste len v tom prípade, ak vzhľadom ku všetkým okolnostiam, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnený predpoklad, že odsúdený povedie aj na slobode riadny život a že tu nie je pre spoločnosť príliš veľké riziko recidívy.“ (ŠÁMAL, P. a kol. Trestní zákoník I. § 1 až 139. Komentář. 1. vyd. Praha: C. H. Beck, 2009, s. 952).

Posúdenie otázky prípadnej recidívy je svojim spôsobom vždy len predpokladom vysloveným s väčšou či menšou mierou pravdepodobnosti, pričom súd je vždy odkázaný na objektívne okolnosti, medzi ktoré je nutné zaradiť aj doterajšie sklony odsúdeného k páchaniu trestnej činnosti.

Materiálnu podmienku možnosti očakávať, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny život je potrebné skúmať aj pri zohľadnení jeho skorších odsúdení. Túto podmienku súd objasňuje a skúma komplexnejšie, posudzuje všetky okolnosti súvisiace s osobou odsúdeného, jeho osobné a charakterové vlastnosti, celkový postoj k spoločenským normám, povahu a charakter trestnej činnosti, pre ktorú je odsúdený vo výkone trestu s jediným cieľom dospieť k záveru, či všetky tieto skutočnosti umožňujú prijať prognózu, že odsúdený v prípade podmienečného prepustenia na slobodu povedie riadny život, t. j. život v súlade s právnymi, morálnymi a etickými normami spoločnosti.

Pokiaľ ide o druhú materiálnu podmienku v zmysle ust. § 66 ods. 1 Trestného zákona a síce, že od odsúdeného možné dôvodne očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, túto podmienku súd nepovažuje za splnenú.

Odsúdený v súčasnosti vykonáva trest odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za prečin nebezpečného vyhrážania trvaní dvadsiatich mesiacov. Tento trest bol pôvodne uložený ako podmienečný trest, napriek tomu nevedol skúšobnej dobe riadny život a výkon trestu bol na jediný . Nejde pritom o jeho jednorazové vybočenia z hraníc inak riadneho života. Už pred spáchaním uvedeného skutku bol opakovane (9 krát) odsúdený za trestnú činnosť majetkového charakteru (opakované krádeže a pytliactvo) a výtržníctvo. Aj za inú trestnú činnosť boli odsúdenému prevažne ukladané nepodmienečné tresty odňatia slobody. V jednom prípade bol dokonca už podmienečne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody. V prípade odsúdeného tak nejde o prvé vybočenie z rámca riadneho života, ale o opakované porušenie záujmov chránených trestným zákonom. Početnosť trestných činov, povaha trestnej činnosti (odsúdeného je možné považovať za špeciálneho recidivistu) a miera závažnosti trestného činu, ktorého sa dopustil, svedčia o nedostatku rešpektu k dodržiavaniu právnych noriem u odsúdeného. Na správanie odsúdeného nemali žiadny vplyv podmienečný odklad výkonu trestu alebo podmienečné prepustenie z výkonu trestu v minulosti, keďže aj v prípade týchto inštitútov nespojený s odňatím slobody sa trestnej činnosti naďalej dopúšťal.

Správania odsúdeného v minulosti neumožňuje vysloviť sa v prospech jeho novej prognózy, t. j. že by v prípade prepustenia viedol riadny život na slobode. Navyše jeho resocializačná prognóza je menej priaznivá z dôvodu stredného riziko recidívy .

Z uvedeného dôvodu súd má obavu, že aj v prípade podmienečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, odsúdený nebude viesť riadny život, keďže predchádzajúce miernejšie formy potrestania, nemali na odsúdeného žiadny pozitívny vplyv. Jeho zjavné protiprávne konanie počas pobytu na slobode, a zároveň potreba pokračovať v procese resocializácie, tak aby sa jej riziko minimalizovala resp. vylúčilo, neumožňujú súdu dospieť k záveru, že od neho možno očakávať vedenie riadneho života v prípade podmienečného prepustenia z výkonu trestu.

Za takýchto okolností preto súd konštatuje, že riziko recidívy u odsúdeného nie je eliminované. Súd preto zastáva názor, že úplnú nápravu odsúdeného je možné dosiahnuť len ďalším výkonom uloženého trestu odňatia slobody.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorá má odkladný účinok. Sťažnosť sa podáva na Okresný súd Trnava a to do 3 (troch) pracovných dní od oznámenia uznesenia, a rozhoduje o nej Krajský súd v Trnave. Oznámením uznesenia je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba uznesenie

doručiť, alebo doručenie rovnopisu uznesenia. Právne neúčinná je sťažnosť podaná osobou, ktorá sa svojho práva podať sťažnosť výslovne vzdala.